

ANOTACE

Evangelikalové mají velký zájem pomáhat chudým. Tato angažovanost však nenachází jednotný teologický pohled na rozsah morální povinnosti — věricích k chudým. — která je založena spíše na bázi spravedlnosti než na bázi milosrdenství. Jádrem této teologické problematiky je neshoda — evidentní také ve filosofické sféře — zdali spravedlnost ve své podstatě je založena na potřebě či na vlastnictví. Hlavním účelem této disertace je umožnit hodnocení této základní problematiky na podkladě biblického textu. Tohoto umyslu je dosaženo návrhem a aplikací užší specifického hermeneutického *diskrimenu* k textům Nového zákona o morálních povinnostech vůči chudým. Kapitola (1) identifikuje síť tohoto úsilí. Kapitola (2) destiluje jádro teologického sporu, definuje princip rozlišení a navrhuje ho jako prostředek pro sjednocení textu. Tato kapitola také slouží jako prolegomenon k metodologickým otázkám spjatým s touto činností. Kapitola (3) zkoumá rozsáhlou chudobu tak, jak je pojata Novým zákonem a předkládá několik systémů zařazení, jimiž mohou být texty rozlišeny. Kapitola (4) uvádí hamartiologické charakteristiky navdaneho hermeneutického *diskrimenu*. [Kapitola (5) uplatňuje tuto hermeneutickou metodologii na texty Nového zákona a vyhodnocuje jádro teologického sporu. Tato kapitola dodatečně nabízí naznačení obrysu novozákonního pojetí morální povinnosti vůči chudým. Kapitola (6) otevírá dvě sídla aplikací navržené hermeneutické metodologie. Disertace vyvozuje, že navržený *diskrimen* a princip rozlišení jsou prospěšné pro analyzování novozákonních textů o morální povinnosti vůči chudým, a že spravedlnost, alespoň tak jak je vymezena v Novém zákoně, je založena převážně na bázi vlastnictví.

Klíčová slova: hermeneutická metoda, spravedlnost, milosrdenství, chudoba, biblická etika